

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 22ας Νοεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-162/89,

Michèle Mommer, πρώην επικουρική υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Christian Georges, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του δικηγόρου Victor Elvinger, 4, rue Tony Neuman,

ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, νομικό σύμβουλο, και τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος, επικουρούμενους από τον Hugo Vandenberghe, δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

εναγομένου,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή για την καταβολή καθυστερουμένων αμοιβών και εξόδων αποστολής,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και R. García-Valdecasas, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 4ης Οκτωβρίου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η αγωγή

- 1 Η ενάγουσα, που είναι κάτοχος διπλώματος δημοσιογραφίας και μπορεί να αποδείξει επαγγελματική πείρα δεκαπέντε ετών, εργάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) στις Βρυξέλλες ως επικουρική υπάλληλος στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (στο εξής: Ομάδα του ΕΛΚ) ως εξής:
 - από τις 26 Οκτωβρίου 1987 έως τις 30 Απριλίου 1988: σύμβαση εργασίας για την αντικατάσταση μονίμου υπαλλήλου· η αμοιβή καταβαλλόταν από τη Γενική Γραμματεία·
 - από 1ης Μαΐου έως τις 9 Ιουλίου 1988 και από τις 25 Ιουλίου 1988 έως τις 30 Απριλίου 1989: σύμβαση εργασίας προς ενίσχυση του εργατικού δυναμικού· η αμοιβή καταβαλλόταν από την Ομάδα·
 - από 1ης Μαΐου έως τις 30 Ιουνίου 1989: σύμβαση αντικαταστάσεως μονίμου υπαλλήλου· η αμοιβή καταβαλλόταν από τη Γενική Γραμματεία.
- 2 Η σύμβαση προσλήψεως που συνήφθη μεταξύ της ενάγουσας και του A. Baldanza, ο οποίος κατέχει τη θέση διευθυντή ad personam στην υπηρεσία προσωπικού του Κοινοβουλίου, προέβλεπε, μεταξύ άλλων, ότι οι μηνιαίες αποδοχές της ενάγουσας θα ήσαν 73 648 βελγικά φράγκα (BFR), ποσό που αντιστοιχεί σε κατάταξη στην κατηγορία C, ομάδα VI, κλιμάκιο 2.
- 3 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι ως αντιστάθμιση της δυσαναλογίας που υπάρχει μεταξύ, αφενός, των προσόντων της που αντιστοιχούν σε κατάταξη στην κατηγορία A και της ευθύνης που συνεπάγονται τα καθήκοντα που όφειλε να εκπληρώνει και, αφετέρου, των αποδοχών της, το προεδρείο της Ομάδας του ΕΛΚ και η ίδια συμφώνησαν να της καταβάλλεται κάθε μήνα αμοιβή 25 000 BFR επιπλέον των μηνιαίων αποδοχών της.
- 4 Στις 14 Φεβρουαρίου 1989 η ενάγουσα απηύθυνε στην Ομάδα του ΕΛΚ έγγραφο με το οποίο ζήτησε 230 000 BFR ως αμοιβή, από τα οποία έπρεπε να αφαιρεθούν 173 000 BFR που είχαν καταβληθεί ως προκαταβολή.

- 5 Ο γενικός γραμματέας της Ομάδας του ΕΛΚ απάντησε, με επιστολή της 2ας Ιουνίου 1989, ότι, εκτός από τη σύμβαση επικουρικής υπαλλήλου που είχε προσφέρει στην ενάγουσα, η Ομάδα ουδέποτε είχε αναλάβει απέναντί της άλλες υποχρεώσεις και κατά συνέπεια θεωρούσε ανίσχυρο το έγγραφο με το οποίο η ενάγουσα ζητούσε την αμοιβή.
- 6 Με έγγραφο της 14ης Ιουνίου 1989, η ενάγουσα υπέβαλε στη διεύθυνση προσωπικού του Κοινοβουλίου ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως) κατά της απόφασεως αυτής, εκθέτουσα ότι το ποσό των 230 000 BFR που ζητεί ως αμοιβή με το έγγραφο της 14ης Φεβρουαρίου 1989 αποτελεί αναπροσαρμογή της αμοιβής που είχε συμφωνηθεί μεταξύ της ίδιας και της Ομάδας του ΕΛΚ, που έπρεπε να προκαταβληθεί από τον προϋπολογισμό της εκστρατείας ενημερώσεως της Ομάδας.
- 7 Στο έγγραφο αυτό δεν δόθηκε απάντηση.

Η διαδικασία

- 8 Υπό τις συνθήκες αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Δεκεμβρίου 1989, η ενάγουσα άσκησε την παρούσα αγωγή στρεφόμενη, κατά τη διατύπωσή της, κατά του Γενικού Γραμματέα της Ομάδας του ΕΛΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με την οποία ζητεί την καταβολή του κυρίως ποσού των 76 708 BFR, πλην των τόκων, που αντιστοιχεί στο υπόλοιπο της προαναφερθείσας αμοιβής, αυξημένης κατά τα έξοδα αποστολής συνολικού ύψους 46 288 BFR και κατόπιν αφαιρέσεως των εισπραχθεισών προκαταβολών ύψους 199 580 BFR. Σύμφωνα με την πρακτική του Δικαστηρίου, η αγωγή αυτή πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου ως αγωγή στρεφόμενη κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
- 9 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

- 10 Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 4 Οκτωβρίου 1990. Το Πρωτοδικείο άκουσε τις αγορεύσεις των εκπροσώπων των διαδίκων και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις που τους απηύθυνε.
- 11 Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να υποχρεώσει την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος να καταβάλει στην ενάγουσα ποσό 76 708 BFR, νομιμοτόκως και προσαυξημένο κατά τα δικαστικά έξοδα.
- 12 Το εναγόμενο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την αγωγή απαράδεκτη, άλλως αβάσιμη·
 - να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις.
- 13 Με το υπόμνημα απαντήσεώς της, η ενάγουσα ζητεί, εξάλλου, από το Πρωτοδικείο:
- να αναγνωρίσει ότι ο εναγόμενος, δηλαδή ο Γενικός Γραμματέας της Ομάδας του ΕΛΚ, δεν υπέβαλε υπόμνημα αντικρούσεως·
 - να κηρύξει την αγωγή παραδεκτή και βάσιμη.

Επί του παραδεκτού

- 14 Το εναγόμενο Κοινοβούλιο προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της αγωγής που ασκήθηκε κατά του Γενικού Γραμματέα της Ομάδας του ΕΛΚ. Υποστηρίζει ότι για να μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αγωγής βασιζομένης σε συμβατική υποχρέωση του Κοινοβουλίου έναντι επικουρικού υπαλλήλου, η υποχρέωση αυτή θα έπρεπε να προέρ-

χεται είτε από το ίδιο το Κοινοβούλιο, ισχυρισμός που δεν προβάλλεται στην προκειμένη περίπτωση, είτε από πρόσωπο στο οποίο έχει μεταβιβαστεί από το Κοινοβούλιο η σχετική εξουσία. Από αυτό συνάγει ότι η αγωγή που ασκήθηκε κατά του Γενικού Γραμματέα της Ομάδας του ΕΑΚ είναι απαράδεκτη, λόγω του ότι ο Γενικός Γραμματέας δεν έχει εξουσιοδοτηθεί να δεσμεύει το Κοινοβούλιο ως προς την παροχή συμπληρωματικών οικονομικών πλεονεκτημάτων στην ενάγουσα.

- 15 Η ενάγουσα αντιτάσσει ότι, μολοντί η σύμβαση προσλήψεως της συνήφθη με το Κοινοβούλιο, είχε όμως διευκρινιστεί ότι οι σχετικές με την πρόσληψή της δαπάνες θα βάρυναν την Ομάδα του ΕΑΚ. Κατά την άποψή της, ο Γενικός Γραμματέας της Ομάδας αυτής, ο οποίος έχει, υπό την ιδιότητά του αυτή, ικανότητα δικαίου, δεν ενήργησε ως εντολοδόχος του Κοινοβουλίου, αλλά ως φορέας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Δεδομένου ότι η συμφωνία περί αμοιβής περιέχεται στη σύμβαση προσλήψεως της, θεωρεί ότι ορθώς άσκησε την αγωγή της ενώπιον του Πρωτοδικείου, το οποίο έχει αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας επί χρηματικών διαφορών δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως.
- 16 Απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου κατά την προφορική διαδικασία, ο εκπρόσωπος της ενάγουσας επανέλαβε ότι η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί ο Γενικός Γραμματέας της Ομάδας του ΕΑΚ να της καταβάλει το αιτούμενο ποσό.
- 17 Για να εκτιμηθεί το παραδεκτό του αιτήματος της Mommer, πρέπει να γίνει παραπομπή στα ακόλουθα κείμενα:
- άρθρο 179 της Συνθήκης ΕΟΚ: « Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο επί οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ της Κοινότητας και των υπαλλήλων της, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο Κανονισμός περί της Υπηρεσιακής τους Καταστάσεως ή οι οποίες προκύπτουν από το καθεστώς που τους διέπει »·
 - άρθρο 91, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως: « Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να αποφαινεται για κάθε διαφορά μεταξύ των Κοινοτήτων και ενός προσώπου που υπόκειται στον παρόντα κανονισμό, περί της νομιμότητας ενός μέτρου που θίγει το πρόσωπο αυτό κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2. Στις χρηματικές διαφορές το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας »·

— άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως: « Κάθε όργανο καθορίζει τις αρχές οι οποίες ασκούν εντός αυτού τις εξουσίες που περιέχονται, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή »·

— άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988 περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων: « Το Πρωτοδικείο ασκεί σε πρώτο βαθμό τις αρμοδιότητες που απονέμονται στο Δικαστήριο από τις συνθήκες περί ιδρύσεως των Κοινοτήτων και από τις πράξεις που εκδόθηκαν προς εκτέλεσή τους:

α) επί των διαφορών μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 179 της Συνθήκης ΕΟΚ και το άρθρο 152 της Συνθήκης ΕΚΑΕ... ».

18 Όπως επισήμανε το Δικαστήριο σε πολυάριθμες αποφάσεις (βλ. αποφάσεις της 19ης Μαρτίου 1964, Schmitz κατά ΕΟΚ, 18/63, Rec. 1964, σ. 163· της 1ης Ιουλίου 1964, Degreef κατά Επιτροπής, 80/63, Rec. 1964, σ. 767· της 1ης Ιουλίου 1964, Huber κατά Επιτροπής, 78/63, Rec. 1964, σ. 721· της 1ης Ιουλίου 1964, Pistož κατά Επιτροπής, 26/63, Rec. 1964, σ. 672· της 17ης Δεκεμβρίου 1964, Boursin κατά Ανωτάτης Αρχής της ΕΚΑΧ, 102/63, Rec. 1964, σ. 1349· της 7ης Απριλίου 1965, Müller κατά Συμβουλίων της ΕΟΚ και της ΕΚΑΧ, 28/64, Rec. 1965, σ. 307· της 17ης Ιουνίου 1965, Müller κατά Συμβουλίων της ΕΟΚ, ΕΚΑΕ και ΕΚΑΧ, 43/64, Rec. 1965, σ. 499· της 10ης Ιουνίου 1987, Γαβανάς κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και Συμβουλίου, 307/85, Συλλογή 1987, σ. 2435), από τις προαναφερθείσες διατάξεις της Συνθήκης ΕΟΚ και από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως προκύπτει, αφενός, ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ενεργεί επ' ονόματι του οργάνου που την όρισε με αποτέλεσμα οι πράξεις της που επηρεάζουν τη νομική κατάσταση των υπαλλήλων και μπορεί να τους προξενήσουν βλάβη να πρέπει να αποδίδονται στο όργανο στο οποίο υπηρετούν και, αφετέρου, ότι ενδεχόμενη προσφυγή πρέπει να στρέφεται κατά του οργάνου από το οποίο προέρχεται η βλαπτική πράξη.

19 Στην προκειμένη περίπτωση το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η ενάγουσα άσκησε την αγωγή της, όχι κατά του οργάνου με το οποίο υπέγραψε τη σύμβαση προσλήψεως, δηλαδή κατά του Κοινοβουλίου, αλλά — και η ενάγουσα επέμεινε στο σημείο αυτό στο υπόμνημα απαντήσεώς της καθώς και κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, κατά διαφορετικής αρχής, δηλαδή του Γενικού Γραμματέα μιας πολιτικής ομάδας.

20 Και μόνη η διαπίστωση αυτή είναι αρκετή ώστε το Πρωτοδικείο να κηρύξει απαράδεκτη την αγωγή της Mommer.

- 21 Επιπλέον, και αν ακόμη υποτεθεί ότι η αγωγή που άσκησε τείως υπάλληλος του Κοινοβουλίου κατά πολιτικής ομάδας του Κοινοβουλίου μπορεί να κηρυχθεί παραδεκτή, ακόμη δε και αν υποτεθεί ότι αποδεικνύεται η ύπαρξη παράλληλης συμβατικής υποχρέωσης του Γενικού Γραμματέα της Ομάδας του ΕΛΚ, που επικαλείται η ενάγουσα, και πάλι το Πρωτοδικείο θα πρέπει να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη. Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι σε κάθε περίπτωση η υποχρέωση, της οποίας γίνεται επίκληση στην προκειμένη περίπτωση, συμφωνήθηκε εκτός των ορίων του καθεστώτος που εφαρμόζεται στην ενάγουσα. Σύμφωνα με το άρθρο 179 της Συνθήκης ΕΟΚ και το άρθρο 3, παράγραφος 1, της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, που προαναφέρθηκαν, το Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο μόνον επί διαφορών μεταξύ της Κοινότητας και των υπαλλήλων της « εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο Κανονισμός περί της Υπηρεσιακής τους Καταστάσεως ή οι οποίες προκύπτουν από το καθεστώς που τους διέπει ». Εξάλλου, η ενάγουσα προσελήφθη, σύμφωνα με τη διατύπωση της συμβάσεως προσλήψεως, « υπό τους όρους που ορίζει το καθεστώς του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων ».
- 22 Κατά συνέπεια, οποιοσδήποτε άλλος όρος, κείμενος εκτός του πεδίου εφαρμογής του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως ή του καθεστώτος του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων, εκφεύγει του ελέγχου του Πρωτοδικείου.
- 23 Απ' όλες τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 24 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται αναλόγως στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 11, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, που προαναφέρθηκε, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του Κανονισμού Διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Schintgen

Edward

García-Valdecasas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Νοεμβρίου 1990.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Ο Πρόεδρος
R. Schintgen